

IL FAUT CULTIVER SON JARDIN

Sigurrós G. Björnsdóttir / Fleur De Roeck / Victoria Iranzo
Hamer Körmeling / Marlies Vander Straeten / Monique Vermeire
Bernadette Zdrasil

12.03 - 17.04.2022

Tribute to my grandma
The Grandma Show, searching for my grandma

Laten we doen wat binnen onze mogelijkheden ligt om verandering en verbetering in de wereld te brengen. Wij moeten zelf iets van ons leven maken en ons geluk in eigen handen nemen. Laten we dichtbij beginnen: onze eigen tuin.

Mijn bomma, Monique Vermeire (1938) schildert haar hele leven ondanks de 5 kinderen waarvan twee tweelingen die ze op de jonge leeftijd kreeg, wat toen nog niet zo ongewoon was.

Na een duik in de foto's van mijn grootouders merkte ik op dat mijn bomma, op bijna elke foto, in ieder land, iedere vakantie, aan het schilderen of tekenen was en dat in een tijdspanne van meer dan 60 jaar.
Ook nu nog staat ze elke dag in haar kleine atelier te schilderen.

Mijn bomma organiseerde meer dan 60 exposities en verkocht een heleboel werken.
Mijn bomp, Wilfried De Roeck, was de encadreur van dienst met perfect uitgesneden passe-partouts en gouden barokke kaders.
Haar oeuvre is immens en breidt elke dag verder uit.

Na op haar 18de een zomer lang fresco's te hebben geschilderd op zolder sprong ze in het oog van een prof schilderkunst en mocht ze na lang aandringen naar de Academie in Brussel, waar ze meteen naar het 6de jaar mocht (toen was dat nog zo).
Ze moest helaas vervroegd stoppen met de opleiding omdat ze verliefd werd op een kunstenaar, onaanvaardbaar volgens de strenge ouders, en al zeker niet voor een jonge vrouw in die tijd.

Daarna volgde ze haar eigen weg, alles komt uit haar verbeelding, je kan haar een soort van outsider artiest noemen, los van modes en trends, maar op haar eigen gevoel voortgaande.

In haar oeuvre zijn er verschillende terugkerende thema's, waaronder bloemen, Ensoriaanse taferelen, visioenen en pure fantasieën.
Ik ben geïnteresseerd geraakt in haar tuinen, haar imaginaire droomwerelden waar het gezellig is vertoeven.

Ik wil graag de oudere werken van mijn bomma laten spreken met werken van jonge kunstenaars, om zo de grenzen tussen generaties open te trekken en dit rond een gezamenlijk thema.
Ik koos voor verschillende vrouwelijke artiesten van verschillende afkomsten die op hun manier meewerken aan hun eigen tuin om zo een betere plaats van deze wereld te maken.

Op de vraag wat mijn bomma, Monique Vermeire, inspireert zegt ze:
"Lieve schat, Ik ben altijd geïnspireerd door vele omstandigheden van het leven! Alles komt van zelf met mijn innerlijke impuls! Als ik een mooi boekje, haven, landschap enz zie komt een vuurwerk in mij binnen! Ben beïnvloed door tal van kunstenaars!

Mijn favoriet is Bonnard"